

timer. Tak skal du have. Tak skæbne, kan man også sige.

Fru Aase D. Madsen spørger mig, om hun er blevet ejer af et kunstværk. Ja, jeg må altså sige det ligeud; det er et gammelt mundheld, så jeg tror, at jeg har lov at sige det: Et dumt spørgsmål kalder på et dumt svar. Hvor søren skulle jeg vide det fra? For det første har jeg ikke set, hvad det er, fru Aase D. Madsen gemmer derhjemme. Så alene af den grund kan jeg jo ikke udtale mig om, hvorvidt det er kunst eller ej. Desuden skal der, som jeg sagde i mit ordførerindlæg, jo ikke stemmes om kunst. Hvis fru Madsen synes, det er kunst, så skal fru Madsen glæde sig ved det. Det forpligter ikke mig, og hvad jeg eller hr. Søren Hansen eller en tredje eller en syttende mener om det, har intet med sagen at gøre. Til lykke med det, hvis fru Aase D. Madsen har kunst hængende derhjemme.

Den fg. formand (Grete Schødt):
Hr. Henrik Svane i ordførrækken.

Henrik Svane (RV):

Jeg skal ikke forlænge denne debat ret lang tid med mit indlæg her.

Kvaliteten i og interessen for kunst udvikles jo gennem stadig debat, det siger sig selv. Men det niveau, som debatten har her i første omgang, synes jeg ikke er særlig højt. Det er altid godt med et kritisk blik på tingenes tilstand for at undgå systemtræthed og overordnet styring på baggrund af en »sådan har det altid været-tankegang«. Men jeg synes mere, at Dansk Folkeparti har brugt muligheden til én gang til at afsløre deres syn på kunst, og det er vi egentlig taknemlige for.

Søren Søndergaard (EL):

Vi synes også, at det er interessant, at Dansk Folkeparti har kastet sig ud i kunstdebatten.

Vi, Dansk Folkeparti og os, har anmeldt to forespørgselsdebatter omtrent samtidig. Nu er det ikke sådan, at vi koordinerer vores politiske initiativer med Dansk Folkeparti, men i denne her sag har vi af rent praktiske årsager tilbudt Dansk Folkeparti, at vi kunne tage de to debatter samtidig, da de til dels omhandler det samme emne. Vores var bredere end Dansk Folkepartis. Dansk Folkepartis var mere fokuseret på et enkelt aspekt af bredden. Men det ønskede Dansk Folkeparti ikke, og derfor har vi to forespørgselsdebatter i dag, og det er naturligt, at

jeg vil gemme vores principielle overvejelser til den bredere forespørgsel, vi har rejst, og ikke detaljen i det.

Men alt andet lige glæder det os selvfølgelig oprigtigt, hvis Dansk Folkeparti er kommet længere i sin kulturpolitik end til at bevare nationale mindesmærker, genetableringen af et Dannevirke og den årlige afpudsning af kanoerne ved Dybbøl Banke.

Men problemet er, når man så hører, hvad det er, Dansk Folkeparti vil som alternativ, at så fremstår det ikke særlig klart. Det er jo fuldstændigt klart, at fru Aase D. Madsen vil bruge det her som en anledning til at få færre kroner til kunst, og på trods af, at hr. Nødgaard siger det modsatte, så er det jo også klart, at i det forslag til vedtagelse, som hr. Nødgaard fremsætter, vil Dansk Folkeparti være med til, at Folketinget skal træffe beslutning om, hvilke kunstværker der skal hænge på museerne. Og dér vil jeg sige: Stillet over for valget mellem, at det er hr. Nødgaard og Dansk Folkeparti, der skal træffe den beslutning, og så at det er dem, der træffer beslutningen i dag, vil jeg sige, at vi foretrækker dem, der træffer beslutningen i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kunne godt tænke mig lige at stille et enkelt spørgsmål til hr. Søren Søndergaard.

Finder hr. Søren Søndergaard og dermed Enhedslisten, at det er rigtigt, at en mindre kreds af museumsledere, statslige kunstindkøbere, professorer og galleriejere egenrådigt bestemmer, hvad der er god kunst, og specielt hvad den skal koste? Jeg kunne måske godt gå med til, at de fandt ud af ting, men de sidder og handler med hinanden på kryds og tværs og støtter hinanden.

Jeg skal ikke komme ind på navne, men hvis hr. Søren Søndergaard har læst teksten, må han også vide, at Enhedslisten burde tage kraftigt afstand fra det, der foregår på det her område.

Det, der foregår inden for billedkunstens verden i øjeblikket, tåler simpelt hen ikke dagens lys, og det er Enhedslisten faktisk mere eller mindre med til at dække ved at feje Dansk Folkepartis forespørgsel til side. Jeg ved ikke, hvad Enhedslisten vil med den næste forespørgsel. Den er måske mere akademisk. Jeg ved det ikke, men det vil tiden jo vise. Vores er jordbunden.